

Kolding Kommune
Rådhuset, Akseltorv 1
6000 Kolding

Naturbeskyttelse
J.nr. 2025 - 36585
Ref. lbs
Den 19. juni 2025

Afslag på anmodning om genoptagelse

Ansøgning

Kolding Kommune har den 2. maj 2025 anmodet om genoptagelse af sag vedr. ansøgningen om delvis ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på ejendommen matr. nr. 7e Varmark By, Sdr. Stenderup beliggende Moshusevej 23, 6092 Sønder Stenderup i Kolding Kommune.

Afgørelse

Kystdirektoratet meddeler hermed afslag på anmodningen om genoptagelse af sagen, hvor Kystdirektoratet traf afgørelse den 9. oktober 2024 (j.nr. 24/07353-7), efter naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1 og stk. 4 samt § 69 a, stk. 2 og 6.

I kan læse mere om lovgrundlaget for Kystdirektoratets afgørelser om ophævelse af strandbeskyttelseslinjen i bilag 1.

Klage og søgsmål

Afgørelsen kan ikke påklages, jf. § 78 i naturbeskyttelsesloven.

Fristen for eventuelt søgsmål ved domstolene er 6 måneder, jf. § 88, stk. 1, i naturbeskyttelsesloven.

Redegørelse

Den 6. september 2024 ansøgte Kolding Kommune, efter aftale med ejer, om delvis ophævelse af strandbeskyttelseslinjen på ovennævnte ejendom. Kystdirektoratet meddelte den 9. oktober 2024 afslag på ansøgningen (j.nr. 24/07353-7).

På baggrund af Kystdirektoratets afgørelse fremsendte Kolding Kommune den 28. oktober 2024 ejers bemærkninger til afgørelsen, og forespurgte i den forbindelse om bemærkningerne gav anledning til, at Kystdirektoratet ville genoptage sagen.

Kystdirektoratet meddelte den 31. oktober 2024, at bemærkningerne ikke gav anledning til genoptagelse af sagen.

Kolding Kommune har den 2. maj 2025 sendt en anmodning om genoptagelse af sagen.

Kystdirektoratets tidligere afgørelse

Det følger af Kystdirektoratets afgørelse af 9. oktober 2024, at Kystdirektoratet ikke finder, at der er grundlag for delvis at ophæve strandbeskyttelseslinjen efter naturbeskyttelseslovens § 69 a, stk. 6, idet der efter direktoratets vurdering ikke er sket fejl i forbindelse med fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjens placering på ejendommen.

Det følger ligeledes af Kystdirektoratets afgørelse, at direktoratet ikke finder, at der er grundlag for at ophæve strandbeskyttelseslinjen efter naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1 og 4 samt § 69 a, stk. 2.

Ansøgning om genoptagelse

Kolding Kommune har i deres anmodning om genoptagelse henvist til Strandbeskyttelseskommissionens arbejde, hvor kommissionen foretog en landsdækkende revision af strandbeskyttelseslinjen. Retningslinjerne for Strandbeskyttelseskommissionens arbejde blev fastlagt i bekendtgørelse nr. 569 af 25. juni 1999 om retningslinjer for fastlæggelse af klitfrednings- og strandbeskyttelseslinjer forløb, samt nærmere beskrevet i *Strandbeskyttelseskommissionens Beretning 2001*¹.

Kolding Kommune henviser til bekendtgørelsens § 3, hvoraf følgende fremgår: *"Når Strandbeskyttelseskommissionen vurderer, at administrationen af en beskyttelseslinje i et af § 2, stk. 1 eller stk. 2, omfattet område på grund af sammenhængende bebyggelse eller anden intensiv udnyttelse er uden betydning for formålet med beskyttelseslinjerne, skal området indstilles undtaget fra de udvidede beskyttelseslinjer."*

Kolding Kommune henviser desuden til *Strandbeskyttelseskommissionens Beretning 2001*, hvori der bl.a. står følgende omkring 'sammenhængende bebyggelse': *"Henimod en halv snes helårsbebyggede grunde, hvis haver grænser til hinanden, vil normalt udgøre en 'sammenhængende bebyggelse', og dermed være undtaget fra beskyttelse..."*²

Det fremgår af ansøgningen, at Kolding Kommune har foretaget en besigtigelse af strækningen - ejendommene matr. nr. 6f, 6d, 7d, 7c, 7h, 7g og 7e Varmark By, Sdr. Stenderup, beliggende Moshusevej 23 - 31, 6092 Sønder Stenderup. Ifølge Kolding Kommunes opfattelse fremstår ejendommene på strækningen som en række helårsbebyggede grunde, hvis haver grænser op til hinanden, uagtet at matrikel 7c er en ubebygget matrikel.

I ansøgningen henvises til, at matriklerne 6f, 6d, 7d, 7c, 7h og 7g delvist er undtaget for strandbeskyttelseslinjen, mens en mindre del af matrikel 7e (Moshusevej 23) er ligeledes er undtaget. Det mindre arealet på matrikel 7e, der er

¹ <https://kyst.dk/publikationer/kystbeskyttelse/strandbeskyttelseskommissionens-beretning-2001>

² *Strandbeskyttelseskommissionens Beretning 2001, side 63, pkt. 1.3.1.*

undtaget for strandbeskyttelseslinjen, er beliggende op til den vestlige nabomatrikel 7g.

På ovenstående baggrund er det Kolding Kommunes opfattelse, at matrikel 7e (Moshusevej 23) må anses som værende en del af en sammenhængende bebyggelse med de øvrige ejendomme på Moshusevej, som er delvist undtaget for strandbeskyttelseslinjen. Kolding Kommune er derfor af den opfattelse, at en del af matrikel 7e ligeledes bør være undtaget for strandbeskyttelseslinjen.

Begrundelse for afgørelse

Af naturbeskyttelsesloven fremgår ikke nærmere om genoptagelse, hvorfor alene de forvaltningsretlige principper herom er gældende.

Kystdirektoratet har pligt til at genoptage en sag, hvis afgørelsen lider af væsentlige mangler, eller hvis der er fremkommet nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at der er en vis sandsynlighed for, at sagen ville have fået et andet udfald, hvis oplysningerne havde foreligget i forbindelse med den oprindelige stillingtagen til sagen.

Kystdirektoratet er også forpligtet til at genoptage en sag og vurdere den på ny, hvis der ved den tidligere behandling af sagen er begået væsentlige sagsbehandlingsfejl.

Desuden kan nye retlige forhold betyde, at Kystdirektoratet er forpligtet til at genoptage en sag, f.eks. hvis der foreligger en væsentlig ændring med tilbagevirkende kraft i det retsgrundlag, som forelå på tidspunktet for Kystdirektoratets oprindelige afgørelse.

Kystdirektoratet finder ikke, at der er grundlag for at genoptage sagen. Det er Kystdirektoratets vurdering, at der med ansøgningen om genoptagelse ikke er fremkommet nye faktiske oplysninger af så væsentlig betydning for sagen, at sagen vil have fået et andet udfald, såfremt de havde fremgået af den oprindelige ansøgning.

Kystdirektoratet bemærker, at direktoratet i afgørelsen af 9. oktober 2024 har forholdt sig til spørgsmålet om, hvorvidt matrikel 7e er en del af en sammenhængende bebyggelse på strækningen. Det er Kystdirektoratets vurdering, at Kolding Kommunes besigtigelse af arealet ikke har medført en ændrede vurdering heraf.

Det i ansøgningen anførte om, at en mindre del af matrikel 7e er blevet undtaget fra strandbeskyttelseslinjen, vurderer Kystdirektoratet ikke danner grundlag for at genoptage sagen. Det er Kystdirektoratets vurdering, at der i forbindelse med fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen er sket en forskydning af arealet, der blev undtaget. Dette understøttes af deklarationskortet fra 1940, der viser forløbet af den oprindelige strandbeskyttelseslinjen i 1937.

Kystdirektoratet agter på nuværende tidspunkt ikke at tilrette denne forskydning. Videre vurderer Kystdirektoratet ikke, at denne oplysning danner grundlag for genoptagelse af sagen.

Kystdirektoratet finder ikke, at der er sket fejl i sagsbehandlingen. Desuden er der ikke nye retlige forhold for området.

På ovenstående baggrund finder Kystdirektoratet ikke, at der er grundlag for at genoptage sagen, hvorfor der meddeles afslag hertil.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in blue ink that reads "Anne H. Christensen".

Anne Houstoer Christensen
+45 20 35 31 88
anhch@kyst.dk

Bilag 1: Lovgrundlag

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelseslinjer fremgår af lovens § 8 (klitfredning), § 15 (strandbeskyttelseslinjen), § 16 (sø- og åbeskyttelseslinjen), § 17 (skovbyggelinjen), § 18 (fortidsmindebeskyttelseslinjen) og § 19 (kirkebyggelinjen).

Ophævelse af beskyttelseslinjer, herunder strandbeskyttelseslinjen

Naturbeskyttelseslovens bestemmelser om beskyttelseslinjer indebærer en række forbud mod tilstandsændringer. Fravigelse af de pågældende forbud skal som hovedregel ske ved konkret dispensation efter lovens §§ 65 og 65 b.

Miljøministeren kan dog ifølge naturbeskyttelseslovens § 69, stk. 1, 1. pkt. bestemme, at reglerne i §§ 8 og 15-18 ikke skal gælde for nærmere angivne områder. Det kan i den forbindelse bestemmes, at en ophævelse eller ændring af en beskyttelseslinje kun gælder for en nærmere beskrevet lokalplan, jf. § 69, stk. 4.

Ved administrationen af § 69 sker der en "graduering" af ophævelse af de enkelte beskyttelseslinjer, idet strandbeskyttelseslinjen, klitfredningslinjen og fortidsmindebeskyttelseslinjen indebærer væsentlig stærkere forbud end f.eks. skovbyggelinjen.

En beskyttelseslinje vil ikke blive ophævet, hvis det skønnes at være problematisk i forhold til landskabelige og naturbeskyttelsesmæssige interesser. I sådanne tilfælde bør afgørelsen træffes ved konkret dispensation med klagemulighed til Miljø- og Fødevarerklagenævnet.

Ophævelse af strandbeskyttelseslinjen efter lovens § 69, stk. 4 kan kun forventes, når der foreligger ganske særlige forhold, og det er yderst sjældent, at strandbeskyttelseslinjen ophæves. Det er sket i forbindelse med kommunalbestyrelsens vedtagelse af en lokalplan og i almindelighed kun for allerede bebyggede områder i beskyttelseszonen, når lokalplanen tilgodeså naturbeskyttelseslovens formål i tilfredsstillende omfang. I det åbne land er strandbeskyttelsen så godt som aldrig blevet ophævet. En lokalplan, der omfatter arealer i beskyttelseszonen, vil kun rent undtagelsesvis kunne medføre en ophævelse af beskyttelsen, også selv om arealerne ifølge lokalplanen skal friholdes for bebyggelse.

Det er efter § 69, stk. 1 muligt at foretage en generel reduktion eller ophævelse af en beskyttelseslinje uden, at det sker i forbindelse med lokalplanlægning. Det kan f.eks. være tilfældet i udbyggede områder, hvor linjerne fastlægges i et nyt reduceret forløb tilpasset eksisterende bebyggelse. Dette er imidlertid ikke gældende for strandbeskyttelseslinjen, da denne beskyttelseslinje efter Strandbeskyttelseskommissionens gennemgang er konkret fastlagt i forhold til eksisterende bebyggelse.

Revision af strandbeskyttelseslinjen

Ministeren har mulighed for at revidere strandbeskyttelseslinjens forløb, hvis der er sket en væsentlig tilbagerykning eller tilvækst af kysten, jf. lovens § 69 a, stk. 2, eller hvis der er sket fejl ved fastlæggelsen af strandbeskyttelseslinjen, jf. § 69 a, stk. 6.

Lovgivning om international naturbeskyttelse

Ifølge habitatbekendtgørelsen³ skal Kystdirektoratet, før der træffes afgørelse om hel eller delvis ophævelse af strandbeskyttelseslinjen, vurdere om det ansøgte i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt (en væsentlighedsvurdering).

Direktoratet vurderer i den forbindelse, om det ansøgte kan påvirke områdets naturtyper og levesteder samt de arter, som området er udpeget for at bevare. Hvis det ikke kan udelukkes, at det ansøgte kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der foretages en nærmere konsekvensvurdering af projektets virkninger på Natura 2000-området under hensyn til bevaringsmålsætningen for det pågældende område. Viser vurderingen, at projektet vil skade det internationale naturbeskyttelsesområde, kan ansøgningen ikke imødekommes.

Kystdirektoratet er desuden forpligtet til at varetage beskyttelseshensyn til en række dyr og planter (arter på habitatdirektivets bilag IV) over alt i landet, det vil sige uanset om de forekommer inden for et af de udpegede Natura 2000-områder eller udenfor. Ansøgninger om hel eller delvis ophævelse af strandbeskyttelseslinjen kan ikke imødekommes, hvis det ansøgte kan beskadige eller ødelægge yngle- eller rasteområder for de pågældende dyrearter eller ødelægge de pågældende plantearter.

³ BEK 1098 af 21/08/2023 - Bekendtgørelse om udpegning og administration af internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter